

9. Princip solidarity

Princip solidarity (1)

- *Solidarita je pevná a trvalá odhodlanost usilovat o dobro všech a jednoho každého, protože všichni jsme zodpovědní za všechny* (Solicitududo rei socialis (1987), 38)
- Podmínka účinnosti – členové společenství se vzájemně uznávají jako osoby.
 - ochrana slabých, podpora chudých, předpokládá bratrský vztah lidí

Důsledky

- Otevřenost Bohu – stvořen pro Boha.
- Neopakovatelnost – jedinečnost každého člověka.
- Rovnost v důstojnosti všech lidí.
- Společenská povaha člověka

Souvisí s

- společným dobrem, univerzálním určením statků, rovností lidí

Princip solidarity (2)

- Nejvyšší vzor – Ježíš (Flp 2,6).
- Vyžaduje vědomí – jsem dlužníkem společnosti.
- Měla by se provádět tak, aby se zmenšovala závislost na ní.

Zásada společného dobra

- Souhrn podmínek společenského života, které člověku usnadňují vlastní zdokonalování.
- Odpovědnost za uskutečňování nesou skupiny i jednotlivci.

Univerzální určení statků

- Původcem všech statků je Bůh.
- Země darována všem lidem (Centisimus annus, 31).
- Člověk má mít podmínky pro svůj maximální rozvoj.
- Soukromé vlastnictví – způsob řádného sociálního uspořádání, má být všem dostupné.
- Vlastněný majetek má být ve prospěch všech.

Princip solidarity (3)

- Integrovaný rozvoj – má se usilovat o všestranný rozvoj lidstva (nejen ekonomický).
 - Populorum progressio, č. 14:
 - *Rozvoj, o kterém mluvíme, se neomezuje na pouhý hospodářský růst. Aby byl opravdový, musí být všestranný, to jest musí vést k rozvoji celého člověka a celého lidstva. Tak to správně zdůraznil jeden vynikající odborník: „Odmítáme oddělování ekonomiky od humánní stránky, od rozvoje kultury, do níž patří. Jsme toho názoru, že člověka je nutno cenit vysoko – kteréhokoli člověka, jakoukoli lidskou pospolitost, a také lidstvo jako celek.“*